

гато играятъ френско хоро, то ту мѣжътъ обжрне гърбътъ си камъ срѣдата на стаята, ту жената, и това са повторява до тогава, дорде тие не обикалатъ сичката стая. И така, у тѣхъ, ако само са завжртатъ дваисетъ пжти около себѣ си, ще бждатъ дваисетъ дни и дваисетъ нощи, дорде тие преминатъ отъ единътъ жгаль на стаята до другиятъ, т. е. дорде направатъ година.“

— „Това е така! Така сжщо и земята, дорде тя обикали слжнцето, то 365 пжти обжрне камъ него ту едната своя страна, ту другата. Ето защо презъ годината биватъ 365 деня и 365 нощи. „Но на земята сж потрѣбни 24 часа, за да са обжрне около себѣ си; а на твоятъ орѣхъ е нужно твѣрде малко време. Видишъ ли сега, защо нашето денонощие не бива ни по-голъмо ни по-малко отъ 24 часа? Сѣко едно обжрщане на земята прави едно денонощие.“

— „Зная, зная! сега вече сичко зная! А знаете ми вие какво пѣщо са вжрти така сжщо, както и земята?“

— „Орѣхъ, препеляшка и ония, които играятъ френско хоро.“ — „А друго що?“ — „А що е това другото? да не е колѣло?“ — „А друго що?“ — „Повече не зная що.“ — „Г-е-е! А фискето? Знаешъ ли ти какъ хубаво са вжрти фискето по гладкиятъ столъ?“ — „И-машъ право, така е! Забѣлѣжи сега, че ако би на орѣхътъ, на това фиске, или на тая препеляшка сѣдѣла муха, то и ней би са чинило, че не препеляшката са вжрти, а свѣщъта, около която са вжрти препеляшката. Когато препеляшката обжрне камъ свѣщъта онова мѣсто, на което е мухата, то зъ мухата слжнцето вжсхожда; та когато я обжрне противоположна-